

Faia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Inserțiuni:

Pentru fiecare centimetru patrat
câte 300 Lei

APARE DUMINECA

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

Episcopia Ort. Rom. Caransebeș
Bnt. C. E. C. 39.678.

1947

Inscriem, cei vii, un nou an în cartea vieții pământești. *Deschidem pagina anului 1947 cu nesiguranță, dar cu nădejde, având înaintea ochilor adevărul Scripturii că, speranța e virtute și ea „nu dă de rușine, pentru că iubirea lui Dumnezeu fu turnată în inimile noastre prin Duh Sfânt...”* (Rom. 5, 5).

Ne-am obișnuit să personificăm anul și astfel la mormântul lui 1946 îi ținem predica și-i arătăm faptele consumate definitiv, sau rămase încă de influență pentru anul ce-i urmează. Și așa rostim: „*Anule ce treci în pagina istoriei, ai fost nemilos cu noi! Nu ne-ai dat încă pacea și înfrățirea, ne-ai adus secetă, foame și chin, și ne-ai adâncit și înmulțit cutele pe frunte...*”

Dar știm că tu erai la ordinul Celui peste veacuri. *Iar El, mâniindu-se pentru fărâdelegile și îngâmfarile noastre, ne-a plătit cele cuvenite faptelor, nu din ură, ci din grija ce ne-o poartă, amintindu-ne în ceasul al II-lea că El există — peste truda omului de a-l scoate din lume spre a se pune el în locu-l.*

Inșirarea numerelor ne duce la ieslea Betleemului și la minunea mântuirii neamului omenesc prăznuită acum câteva zile.

Iar cu buzele, inima și mintea rostim... *Iisus.*

El ne însoțește cu fiecare an și blând bate la poarta sufletului nostru și al omenirii. Dar, n'a fost primit încă integral și învățătura

lui iarăși nebăgată în seamă la conferințele lumii, căci i-a luat locul acolo bomba atomică, ce preocupă omenirea și de aceea nu avem încă pacea sub toate formele și binefacerile ei în lume.

Pașim în an nou cu răni pe trupul lui Iisus deschise încă de anul vechi însă cu nădejdea unei vieți mai bune.

Nădejdea îndreptării însă nu ne va da rușine, căci cetim în Apocalipsa, că *biruitor a ieșit Michel.*

Și acum, în prag de an nou, tot în speranță ne întărim credința și ne rugăm Tatălui *pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici, pentru Prea Sfințitul Episcopul nostru Veniamin, pentru binecredinciosul Regele nostru Mihai I și pentru tot poporul care așteaptă dela Tine, Părinte al luminilor, mare și bogată îndurare.*

Cu aceste gânduri, Dumnezeu să lase pre toți și pre toate „la anul și la mulți ani!”.

REDACȚIA

Eu sunt pâinea vieții. Pâinea care se pogoară din cer este aceea, din care mâncând cineva nu mai moare... Iar pâinea pe care o voi da, este trupul Meu, pe care-l voi da pentru viața lumii.

(Ioan, 6, 48-50)

Din pastoralele arhieresti

Din pastorala I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului

Deși s'a sfârșit războiul, cântarea de pace a cerului e întâmpinată de o lume încă neîmpăcată și de o omenire încă învrăjbită. Cetim în jurnale cum solii marilor state și popoare stau la masă și caută de mai bine de un an de zile să găsească temeiurile păcii viitoare, dar fel de fel de greutăți se ridică la tot pasul în calea înțelegerii dintre ei. Iar oamenii de rând, deși au trecut prin focul ucigător al războiului, stăruie încă în împărecheri și dușmăanii cari par că nu mai vreau să se domolească.

În fața unor astfel de stări e locul să ne punem întrebarea: Ce legătură are solia îngerească a păcii cu o lume învăluită de atâtea învrăjbituri? La întrebarea aceasta noi vom răspunde: Tocmai fiindcă lumea e apăsată de atâtea patimi, are lipsă de Acela care singur are puterea să o mântuiască. Nu numai păgânilor de demult le-a trebuit un Mântuitor, ci și lumii de azi. E drept că vorbesc unii ca și când n'ar avea lipsă de Mântuitorul, dar starea în care se găsesc e o dovadă că numai prin puterile lor nu se pot tămădui nici pe ei și nici lumea de neajunsurile de cari suferă. Numai ajutorul dela Dumnezeu dat nouă prin Domnul nostru Iisus Hristos poate scăpa lumea de greutățile în care se sbate atât de cumpănit.

El ne-a adus o viață nouă, în sufletul nostru slăbit. El singur e în stare să ne înoiască puterile. Și noi n'avem de nimic o mai mare trebuință ca de această învoire a puterilor noastre morale. Iar puterile ce le-a adus Fiul lui Dumnezeu prin venirea Sa în lume, nu s'au istovit, ci sunt tot așa de vii și astăzi și Domnul le împarte cu tot atâtea dărnicie și acum ca odinioară. Să ne deschidem așadar și noi inimile să le primim, ca să avem întru noi o viață nouă.

Vă îndemn, iubiiții mei fii sufletești, să urmați și de aici înainte a ajutoarea pe cei lipsiți, pe orfani, pe bătrâni, pe văduve, căci nu este bun pământesc mai bine folosit aducător de mai multă dobândă, ca cel dat celor lipsiți. Dând celor sărmăni, dați Domnului a cărui naștere în ieslea din Vifleem o prăznuim astăzi. Făcând bucurie lor, faceți bucurie Domnului și bucurați inima mea de Părinte al vostru. Deodată cu Nașterea Domnului să se coboare în toate inimile creștinești dragostea pe care El a venit să ne-o aducă.

Din pastorala P. S. Sale Episcopului Andrei al Aradului

Ce s'ar alege de lume, dacă am scoate din ea pe Iisus Hristos? Iată întrebarea pe care ar trebui să și-o pună toți aceia cari rostesc judecăți nechibzuite asupra religiei creștine.

S'ar petrece ceva asemănător cu ceea ce se întâmplă la întunecimea de soare: ne-ar copleși întunerecul și groaza de moarte. Omul nu prețuiește îndeajuns lumina, câtă vreme știe că după noapte va răsări iarăș soarele. Ce-ar fi însă dacă odată soarele n'ar mai răsări? Noi ne gândim la

întunecimea din suflete: dacă s'ar stinge soarele Adevărului creștin. Câte mii de ani s'a trudit mintea înțelepților ca să scăpăreze câteva scântei de lumină în noaptea omenirii, până ce Iisus Hristos a aprins soarele Adevărului întreg și veșnic.

Dacă n'am ști că deasupra lumii veghează ochii lui Dumnezeu și stăpânește voința Lui, nu ne-am mai teme de nimeni și n'am mai cunoaște nici o autoritate deasupra noastră. Dacă n'am crede că și dincolo de moarte mai este o viață, cine ne-ar putea opri să nu o cheltuim nebunește și pe aceasta de acum?

Fără creștinism și fără prețuirea sufletului, am cădea iarăș în acea stare de sclăvie de odinioară când omul cu depline puteri trupesti se vindea cu 30 de arginți. Dola sclăvie până la hrănirea cu carne de om este numai un pas.

De ce nu ies oamenii să asculte chemarea lui Hristos: să se lumineze de Soarele Dreptății și să-și vindece sufletele de întunerecul păcatului? O spune Sfântul evanghelist Ioan când zice că: „Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunerecul mai mult decât lumina. Căci faptele lor erau rele. Oricine care făptuiește cele rele, urăște lumina și nu vine la lumină, pentru că faptele lui să nu fie dovedite ca rele“. (Ioan 3, 19—20).

Din pastorala P. S. Sale Episcopului Vasile al Timișorii

Cel ce se lapăda de Iisus, îndepărtându-se de Biserica Lui și de dumnezeiasca învățătură, propoveduită de ea și umblă numai după interesele lui particulare, cufundându-se, de dragul acestora, în întunerecul patimilor și al fărădelegilor, își atrage singur osânda și pieirea. Și se face vinovat, unul ca atare, și de turburările și desbinările stricătoare de suflet, în care se sbate azi omenirea întreagă, căzută în prăpastia răutății și a svârcolirilor sociale.

Oamenii zilelor noastre vorbesc mereu despre diferite probleme ale vremii, care de care mai arzătoare. Toți uită însă, conducători și supuși, că avem de deslegat o singură problemă, a vremii noastre și a vremurilor de totdeauna: problema evangheliei creștine.

Nu se poate spune azi, fără a greși, că Biserica creștină, cu învățatura și așezămintele ei, ar fi o piedică de dezvoltare liberă a gândirii omenești și a culturii, sau pentru o mai bună organizare a vieții sociale. Intemeiată pe trecutul ei, plin de strălucite merite în jurul ocrotirii și al ajutorului dat dezvoltării culturale, Biserica noastră este în drept să nădăjduiască și să aștepte ca, dimpotrivă, orice sănătoasă și firească dezvoltare a gândirii și vieții omenești să readucă omenirea tot la Dumnezeu, Ziditorul și Părintele ei milostiv.

Este, totuși, o mare greșală să se creadă, că înalta stare culturală de azi și vederile înaintate din zilele noastre, în ce privește organizarea vieții de obște, după toate laturile ei, s'ar împotrivi unei mai serioase adânciri a vieții creștine. Și nu s'ar împăca cu învățatura de credință și morală a legii noastre creștinești. Mai cu drept cuvânt se poate spune, că aceia ce subminează temeliile credinței și ale Bisericii creștine, aceia desființează condițiunile pentru o adevărată propășire și bună stare în toate ramurile vieții omenești.

Din pastorală P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului

Și cuvântul Domnului trup s'a făcut. Il vedem cu ochii noștri cei sufletești în ieslea staulului din Vifleem, E pruncul căruia I se închină 'craii și păstorii deopotrivă și pe care-l slăvesc și cetele de îngeri din cer.

Priveliștea e cuceritoare prin graiul ei plin de taină. Ea mângăie pe cei desnădăjduiți, luminează pe cei întunecați întărește pe cei slăbiți, odihnește pe cei inviforați, lămurește pe cei chinuți de îndoieli, înalță pe cei căzuți și stărnește chiote de bucurie din pieptul celor ce se socoteau osândiți să piară „în lăturea și umbra morții”: Prunc s'a născut nouă.

După rânduiala lăsată de Dumnezeu nu copiii sunt chemați să învețe pe cei vârstnici, ci cei vârstnici sunt chemați să povățuiască pe copii. Atât de bună e această rânduială, încât o vorbă din popor spune că cine n'are bătrân în casă, să-și cumpere. Fiindcă bătrânii, chiar când nu sunt cărturari, au trecut peste multe și multele păcătii i-au înțelepțit, încât, la rândul lor, ei pot înțelepți și pe alții, învățându-i de ce să se lipiască și de ce să se ferească'n viață.

Totuși, groșesc cei ce cred că vârstnicii n'au nimic de învățat dela copii.

Priviți în ochii unui copil și vă veți minuna de limpezimea și curătenia lor. Luați-l la întrebări și veți vedea că 'ndosul răspunsurilor lui nu se ascunde niciun vicleșug. Ascultați-i întrebările și vă veți îndreptă că ele izvoresc dintr'o inimă neîntinată de fațarnicie.

Să rămânem prunci cu inima și să ajungem „bă-bați desăvârșiți” cu mintea, iată, dragii mei, ținta vieții noastre celei pământești, scopul celor mai înțelepte strădanii ale noastre.

Căci lamura vorbelor noastre așezate și drepte și a faptelor noastre celor bune nu pornește atât din minte, cât din inimă. Povețele minții rămân sterpe fără căldura și lumina unei inimi curate și simțitoare.

Din pastorală P. S. Sale Episcopului Nicolae al Oradiei

Incepând de pe vremea nașterii și viețuirii Sale trupești pe pământ și până astăzi Domnul nostru Iisus Hristos vine, an de an, duhovnicește, în praznicul Crăciunului, la toți oamenii și la toate popoarele pământului, pentruca să le aducă — din visteria nesecată a darurilor Sale — iertare în locul osândei, bucurie în locul întristării, pace în locul tulburării, liniște în locul muștrării de cuget, ajutor în locul slăbiciunii, în lupta crâncenă cu păcatul, sprijin tare pe drumul binelui și harzemișilor de viață nouă și nestricăcioasă, fericită și vecinică.

Numai prin oameni cu o cunoștință renăscută, numai prin oameni noi, zidiți după chipul și asemănarea Mântuitorului Hristos se poate naște — cum dorim așa de fierbinte cu toții — o lume nouă, mai înaltă, mai bună, mai dreaptă, mai împăcată și mai fericită. Oricine vă spune altfel, rătăcește și adevăr nu este în el.

Lipsurile și necazurile întotdeauna sunt mai mari și mai grele iarna, când frigul necruțător le face mai simțite și mai dureroase. Iarna în care am intrat va fi una din iernile cele mai pline de încercare în istoria Neamului și a Țării noastre. Milioane de frați de-ai noștri din Moldova, unde seceta a fost mai cumplită, nu au o bucată de pâine pentru a-și stâmpăra foamea și un petec de haină călduroasă pentru a-și acoperi și încălzi trupul gol. În marea lor strâmtoare, bieții oameni, își vând lucrurile adunate cu multă trudă, pentru a-și putea cumpăra un pumn de făină, pentru ca să nu moară de foame.

IN PRAG DE AN NOU!

„Problemele lumii acesteia cu lipsurile și suferințele inerente, cu un cuvânt *problema socială*, au fost obiectul de capitală preocupare, în toate timpurile și locurile.”¹

Lumea se agită mereu și se străduiește să afle formele cele mai firești, spre a putea progresa și a-și îndeplini propriul ei destin. Momentan omenirea trudește sub zodia socialului.

Liberalismul economic și capitalismul acaparator, au nimicim mila și omenirea prin specularea omului de către om și au deslănțuit ura și violența între neamuri. A împărțit omenirea în tabere vrăjmașe și a provocat lupta de clasă.

Lumea muncitoare din fabrici și ogoare, din uzine și ateliere, din biblioteci și laboratoare, mereu au cerut dreptul la viață și libertate. Săracii Lazări, au strigat și cerșit la poarta bogaților nemilostivi; fără-mituri de pâine și deseori au primit: lanțuri, închisoare și gloanțe. Au cerut libertate și demnitate umană și au primit silnicie, violență și teroare. Inima celor avuți nu a vibrat la mizeria celor mulți. Ochii celor înstăriți, nu au văzut lacrima și sudoarea celor asupriți. Unii au îndurat lipsa, lângă belșugul și risipa altora. Hambarele bogaților lacomi, au strâns aur și bogății, din mizeria celor ce nu știau decât să trudească.

Prin aceasta, cei slabi și mulți s'au înfrățit în suferință și și-au cerut dreptul la viață. S'au unit în muncă și speranță spre a realiza echitatea și solidaritatea celor ce vor progres și pace.

Lumea s'a săturat de ură și sânge, de teroare și dictatură, de conflicte sociale și

¹ Dr. Gh. Săndulescu — Concepția creștină despre proprietate și dușmanii ei p. 10.

lupte între popoare. Acum aşteaptă zorii păcii şi soarele libertăţii. Aşteaptă întărirea democraţiei şi înfăptuirea înfrăţirii universale.

În frământările sociale ale vremii noastre, trebuie să vedem tendinţa legitimă a omenirii spre progres şi armonie socială.

„Problemele sociale, privite în totalitatea lor, au trei laturi: una economică, alta politică şi alta culturală“.² La acestea adăugăm pe cea morală şi sufletească. Evident, producţia şi repartiţia bunurilor materiale, trebuiesc făcute pe criteriul echităţii sociale. Lumea muncitoare să nu mai fie roabă, iar produsul muncii lor marfă judecată după legea cererii şi a ofertei. Omul să nu mai fie speculat şi traficant de patronul capitalist, iar deţinutarea sa să fie valorificată în spiritul dreptăţii.

Aspectul politic al problemei sociale îl constituie democraţia socială, care să asigure tuturor libertatea şi prosperitatea integrală.

Lumea de azi merge spre socialism şi democraţie. Pentru aceasta e necesar ca toate prefacerile sociale, economice, politice şi culturale, să înceapă cu omul şi sufletul său. Adică să refacem interiorul şi inima omului şi apoi vom determina condiţiile externe ale progresului şi armoniei sociale. Orice reformă durabilă, trebuie să înceapă în conştiinţa şi sufletul umanităţii. „Nu există reformă socială, fără o prealabilă reformă a individului“.³

Deaceia problema socială nu poate fi redusă numai la stomac şi pâine; ci este o problemă de educaţie, de convertire, de salvare şi de conştiinţă.

Căci „nici cele mai straşnice cuceriri materiale nu sunt în stare să producă mulţumirea nici a singularului, nici a mulţimii, dacă dezvoltarea spirituală a omului este desconsiderată“.⁴

Prin reforma omului şi înfrânarea egoismului, vom transforma lupta de clasă, în iubirea de clasă, ce ne va duce la *conştiinţa fraternităţii genetice*.

Emanciparea clasei muncitoare şi progresul poporului, nu se poate asigura prin oprimare şi teroare, ci prin logica dreptăţii sociale şi a iubirii de aproapele. În locul urii şi a lăcomiei, să ridicăm cetatea milei

şi a iubirii. Să socializăm principiile etice creştine şi aşa vom încreştina socialismul şi democraţia, ce va asigura omenirii o pace durabilă şi o propăşire complectă.

„Fiţi creştini buni şi veţi fi democraţi desăvârşiţi,“ zice papa Leon XIII — sau „pentruca lumea să devină mai bună, trebuie să creăm mai întâi un om mai bun“.

La această transformare, doctrina creştină aduce logica dăruirii pentru altul şi al jertfei pentru ideal.

Omenirea căzută între tâlharii vieţii mamomiste şi istovită de ură şi sânge, aşteaptă colacul salvării şi terapeutica miraculoasă. Aşteaptă pe Samariteanul Milostiv, spre a-i picura în ranele suferinţii untdelemnul iubirii şi al împăcării. Aşteaptă taina schimbării la faţă, spre a se întrona în lume mai multă dreptate, mai multă bună-tate şi mai multă omenie.

Aşteaptă puterea lui Iisus „care este cel mai mare organizator şi al puterilor sociale, căci El organizează pe om şi sufleteşte şi-l vindecă de perfidie, care izvorăşte din tirania închinărilor egoiste şi al imboldirilor exterioare“. (Foerster).

Căci „fără acea conştiinţă a iubirii de oameni şi fără acea disciplină a instinctului de dreptate, care izvorăşte din iubire, orice întocmire socială nu-i decât înhăitare, nu cultură socială“.⁶

Încât, în frământările vieţii moderne, prezenţa lui Iisus şi a doctrinei sale constituie suprema şi unica certitudine a unei vieţi fericite. Astfel omenirea va mai rătăci şi ispăşi propriul ei calvar.

La acest început de an nou Iisus ne strigă: „Treceţi-vă din somnul greu al păcatului! Pocăiţi-vă şi vă aduceţi aminte şi de suflet! Intoarceţi-vă la izvorul cu apă vie şi vă potoliţi setea de veşnicie! Prefaceţi-vă sufleteşte şi veţi avea şi pâine şi belşug! Convertiţi-vă sufleteşte şi veţi avea pacea după care oftaţi!“.

Glasul lui Iisus să nu sune în pustiu; căci mâine poate va fi prea târziu. În această ascultare stă marea revoluţie creştină. Fiecare să începem cu noi, a deveni mai buni şi mai drepti şi aşa în lume va fi *dreptate, libertate şi armonie deplină*.

Meditând la aceste adevăruri, vom începe convertirea şi mântuirea noastră, în-

2. Dr. Gh. I. Ghia — Creştinismul şi problemele sociale p. 9 Craiova 1928.

3. L. Garriguet. La valeur sociale de l'Evangile p. 90 Paris 1914.

4. Dr. D. Spănu Hristos şi suferinţele sociale. p. 78.

5. Iosef Kral: Der Christliche Socialismus. pag. 174.

6. Dr. Fr. Foerster. Indrumarea vieţii trd. N. Pandelea p. 226. Buc. 1922.

gropând definitiv pe omul cel vechiu și cu el lumea cea veche; spre a se naște omul cel nou și lumea cea nouă a păcii, a dreptății, a iubirii, a solidarității și a bucuriilor integrale.

Prof. I. Bulea

Arătarea Domnului

Acesta este Fiul meu cel iubit întru carele bine am voit, pe acesta să-L ascultați.
(Mat 3, 17)

Întâia arătare a Domnului, la câteva zile după naștere, se face Magilor, și în persoana lor, se arată, tuturor popoarelor pământului.

Mântuitorul, se grăbește să vestească lumii, nașterea Sa, prin mijloace corespunzătoare și efective: jidovilor-păstori, prin îngeri, păgânilor, prin steaua minunată, descoperită și prevestită Magilor.

Poporul izraelitean, a fost ales, pentru ca în mijlocul popoarelor idolatre, să păstreze credința, în unicul și adevăratul Dumnezeu din Ceriuri.

La plinirea vremii, în înțelesul făgăduinței date lui Avram, trebuia să fie chemate toate neamurile pământului, la aceeași credință, pentru a alcătui, un singur popor al lui Iisus Hristos.

Chemarea Magilor, prin steaua dela Răsărit, este chemarea, spre arătarea tuturor popoarelor păgâne, că a sunat ceasul luminii și mijlocul mult așteptat, al mântuirii tuturor.

Arătarea săvârșește lucruri mari în sufletele magilor: credința i-a copleșit și îi transformă în sfinți, apostoli, martiri.

După o tradiție veche, ei au fostbotezați de Sf. apostol Toma și au murit, moarte de martiri. Moaștele capetelor lor, se păstrează de prin sec. XII în biserica catedrală din Köln (Colonia) și an de an se înregistrează impresionante pelerinagii acolo.

Ingerii, au chemat pe păstori, iar steaua, pe Magi, la arătarea Pruncului Iisus, incredințând lumea umilă (neamurile) și pe împărați (conducătorii neamurilor), despre plinirea făgăduinței, arătându-se Mesia cel mult așteptat, iar de acum, se așteaptă desăvârșirea, plinirii lucrării de mântuire.

* * *

„Într-o zi, pe când Ioan își îndeplinea slujba menirii sale, în mulțimea acelorora, care se înfățișau pentru botez, zărea pe unul, pe care nu l-a văzut niciodată, dar pe care îl recunosc; fie că în înfățișarea lui ascundea o curățenie extraordinară, văzută de ochiul unui sfânt ca Ioan Botezătorul, fie că îl sguđuia în adâncul firii lui, o rază luminoasă, asemenea cu aceea, care îl făcuse cu 30 de ani mai înainte să treacă în pântecul mamei sale. Ceace este de reținut, e că la vederea lui, Ioan se retrase înmărmurit și îi scapă un strigăt, apoi urmează dialogul scurt și dumnezeesc, adânc și consistent, deschis atât de minunat, de Sf. Evanghelist Matei (3, 13-15)*.

După planul mântuirii, cuprins în făgăduința dată protopărinților, Iisus trebuia să-și urmeze viața publică și activă în fața lumii, după copilăria și tinerețea petrecută în muncă și contemplativ. Deci, El, a părăsit viața liniștită și pașnică din casa dragă din Nazaret, spre a începe viața agitată copleșitoare a apostoliei mântuitoare, pentru a așeza o lume întreagă, pe altă temelie.

El și-a sfințit viața publică printr'un act de cea mai adâncă smerenie, primind botezul prin mâinile înainte mergătorului Său.

Aceasta este arătarea, cea orbitor de strălucitoare, căci în actul atât de umil al botezului, pe malul Iordanului, în mijlocul mulțimei penitenților, care alergau însetați la Ioan, ca prin apă să se mântuiască, deasupra lui Iisus — ca la nimeni altul din mulțimea botezaților — „...se deschid ceriurile și s'a văzut Duhul lui Dumnezeu pogorîndu-se în chip de porumbel, venind peste el și din ceriuri s'a auzit un glas, care zicea, acesta este Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit“. (Mat. 3, 16—17).

Arătarea, cea mai mare și minunată, o proorocește, cu mult înainte Isaia (11, 2). „Și va od hni peste dânsul, Duhul lui Dumnezeu, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al puterii, duhul cunoștinței și al buneii credințe, duhul temerii de Dumnezeu îl va umplea pe dânsul“.

* * *

Care dintre fiii oamenilor, a primit o confirmare atât de strălucită și profundă la arătarea lor?

*) Magr, Em. Bougaud: Iisus Hristos p. 103.

Napoleon, în orgoliul său lumesc, și-a arătat moștenitorul (1811), căruia în ovațiunea tumultuoasă, a mulțimii, i-a dat nume mare: Rege al Romei. Dar bietul copil împărătesc, dela frageda vârstă de trei ani, după prăbușirea tatălui său (1814) a trăit o viață chibăuită și foarte umilită, la curtea bunicului său, împăratul Francisc II în Viena sub numele modest de „duce de Reichstadt“ și moare ca un anonim cetățean la 1832.

„Regele Romei“, a fost arătat la naștere, ca o expresie de dominație lumească, dar a trăit și a murit, ca orice cetățean lumesc, fără trecut și fără viitor.

Iisus Hristos, Mântuitorul, s'a arătat la naștere, împăraților și popoarelor, într'un loc umil, iar la botez, s'a arătat în mijlocul penitenților, însușindu-și, ca cea mai de preț podoabă: smerenia.

* * *

Prin aceste arătări minunate, noi păcătoșii neamurilor, am primit chezașia mântuirii.

În clipa în care apa sfințită la botez, ni-s'a revărsat pe corpul pământesc, pentru fiecare din noi, s'a deschis din nou ceriul pe care ni-l-a încuiat păcatul strămoșesc; Duhul Sfânt se coboară în inima noastră și un glas din ceri se aude: „Acesta este Fiul meu, cel iubit, întru carele bine am voit pe acesta să-L ascuțați!“.

Pr. Tr. Constantin

Din a vremii rătăcire

Trece vremea, mor bătrânii,
 Tot mai rari se văd creștinii.
 Doamne, Doamne, ce s'atege,
 De credință și de lege!
 S'a dus einstea, s'a dus frica,
 Nu mai credem în nimica.
 Prin familii nu-i unire,
 Rânduială și iubire.
 Tata n'o mai duce bună
 Cu feciorul împreună,
 Că poruncile creștine
 Nu se țin cum se cuvine
 Și se trece'n căsnicie
 Peste sfânta Cununie.
 Din biserici duhul moare,
 Nu-i mai vechea sărbătoare.
 Slujbele se fac rărîte
 Și scurtate și grăbite.
 Zugrăveala sfântă pică,
 Altă lume se ridică

Doamne, nu lăsa să moară
 A bisericii comoară!
 Scoate-ne la mântuire
 Din a vremii rătăcire.
 Preoții Tăi, îndurate —
 „Să se 'mbrace ntru dreptate“
 Să vestească cu puterea:
NAȘTEREA ȘI ÎNVIEREA!

G. B.

RECENZIE

Prof. I. Petreună: CREDE ȘI NU CERCETA?, Timișoara, 1946

În biblioteca socială „Seminte în ogrorul vieții“, păr. Prof. I. Petreună, tratează problema mult desbătută a credinței în lumina faptelor creștine.

Arată ce trebuie să se înțeleagă prin credința creștină: credința în Dumnezeu, care-i iubire, sfințenie, dreptate, etc. Dezideratele și marile bunuri ale lumii spirituale din epoca contemporană, nu sunt decât ideile nobile ale creștinismului. Sf. Sa termină lucrarea cu următoarele juste observațiuni: „Așadar creștinismul nu propovăduște maxima: crede și nu cerceta, cine îndeamnă la cercetarea adevărului religios, dar ne cere să facem aceasta cu credință, căci numai așa îl vom putea înțelege.

De aceea putem spune că creștinismul propovăduște maxima: „credo ut intelligam“. (pag. 26). Broșura e edificatoare, poate fi citită de fiecare creștin de orice treaptă ar fi el cu mult folos.

Prof. C. Rudneanu

Sfințirea bisericii din Rusca

Prin hărnicia și găja C. Păr. Ilie Săbu, sf. biserică din Rusca a fost din nou zugrăvită, pavată și pe dinafară renovată.

Astfel gătită ca o mireasă așteaptă acum din nou, după 102 ani, să intre în ea Arhiereul și soborul preoțesc cu rugă herbiniți.

Sufletele pregătite de sărbătoare ale credincioșilor au împodobit satul cu două porți de triumf, din brad alb.

Iar cerul, în ziua praznicului dela 15 Decembrie 1946 și-a scuturat prima zăpadă, învelind tot în albul imaculat și împodobind pomii dealurilor.

La ora 9 dimineata, Prea Sf. Păr. Episcop Veniamin, cu suita Păr. Prot. ic. stfor. R. G. Ancușă, cons. epahial și a D-lui Dr. D. Jurca, este întâmpinat de călăreți, cre-

dincioși și bineventat de primarul satului.

În fața bisericii, Păr. I. Sâmbu, preot din a 4-a generație preotească a comunei, prezintă Prea Sf. Sale frumosul, documentatul și detaliatul raport. După cuvântul de mulțumire al P. Sf. Sale urmează apoi actul sfințirii și sf. Liturghie cu biserica plină, printre cari s'au făcut prezenți la praznicul duhovnicesc al comunei și fii satului: ing. I. Roescu, dir. silvic U. D. R., T. Humița insp. reg. C. F. R. pens., C. Martinides, dir. în Min. Comunicațiilor, Z. Humița, preot în Boldur, etc.

Predica despre biserică, rugăciune și iubire, măestrit exemplificată și emotivă, o rostește Prea Sf. Sa timp de 3/4 oră.

Răspunsurile liturgice le-au dat corul preoților venit din Caransebeș și corul local dirijat de Dl. dir. școlar Roescu. La ieșire P. Sf. Sa s'a întreținut cu credincioșii împărțind la copii iconițe, cruciulițe și cărțițele de rugăciunii.

Serbarea s'a încheiat cu masa comună, la care s-au ținut mai multe cuvântări.

Satul va vorbi mulți ani de sfințirea bisericii și venirea Episcopului.

Oastea Domnului

În 12 Dec. 1946 s'a ținut la Centru prima consfătuire cu Sfatul Oastei Domnului. Au fost prezenți 12 membri, veniți și dela marginile eparhiei.

Ședința a fost prezidată de Păr. Prof. Dr. M. Bănescu.

Ca prim punct se completează Sfatul Oastei Domnului din episcopia noastră.

Se hotărăște apoi ținerea unui curs de misionari cu aleși dintre ostașii Domnului. Cursul va avea 3 serii, prima serie fiind fixată pe timpul dela 21—27 Martie 1947 la Piatra Scrisă.

Se iau apoi hotărâri pentru zidirea casei Oastei Domnului dela Piatra Scrisă și astfel se invită frații, cari au bani colectați în acest scop să-i trimită de urgență Consiliului eparhial și specificând pe mandat scopul lor pentru a se investi în materiale.

Oastea Domnului din Logoj, a vărsat prima sa contribuție de 402.000 Lei prin fr. T. Munteanu.

Urmează apoi problema comportajului, înființarea unui cor și fantare și dacă va fi posibil procurarea unui aparat de proiecții.

INFORMAȚII

Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Veniamin, a trimis de anul nou Majestății Sale Regelui următoarea telegramă:

„În numele clerului și poporului dreptcredincios din eparhie și al Nostru personal Vă rugăm să primiți de Anul nou omagiale urări pentru o îndelungată și glorioasă domnie.

Personale. Prea Sf. Sa episcopul nostru Veniamin mulțumește pe această cale tuturor cari i-au trimis felicitări de Sf. Sărbători ale Nașterii Domnului și de Anul nou și împărtășindu-le arhiereshi binecuvântări le face urări de pace, sănătate și duhovnicească bucurie în Domnul!

Distincții. Din prilejul Sf. Sărbători ale Crăciunului, Prea Sf. nostru Păr. Episcop Veniamin a distins cu brâu roșu pe următorii C. Preoți: Nicolae Goanță-Cuptoare, Petru Vuc-Bocșa-rom, Nicolae Sintescu-Logoj, Traian Dobromirescu-Caransebeș Prof. Virgil Turcan-Caransebeș și Ioan Voin din Bozovici.

Felicitările noastre!

Crăciunul la Caransebeș. Așteptarea Crăciunului în orașul nostru a fost pregătită cu următoarele serbări de întărire duhovnicească.

Sâmbătă 14 Dec. a cântat Corul învățătorilor județului Severin din Logoj

Luni 16 Dec. liceul de fete și de băieți a prezentat o duloasă șezătoare religioasă cu datinile de Crăciun.

Joi 19 Dec. școala primară a ținut tot o astfel de șezătoare.

Vineri 20 Dec. școala normală și școala de aplicație au avut serbarea religioasă.

Sâmbătă 21 Dec. grădinițele de copii mici au arătat ingerașii și obiceiurile sfinte.

Duminică 22 Dec., la Vecernie a avut loc concertul de colinde, patronat de Prea Sf. Sa Păr. Episcop Veniamin.

Au participat următoarele trei coruri: Reuniunea de Cântări și Muzică, dirijată de Dl. Cpt. Manole. Corul Căminului Cultural condus de Dl. Prof. D. Cusma și Corul preoților, sub bachetă D-lui Gh. Dobreanu.

În cadrul concertului Păr. Ilie Câmpianu, revizor-eparhial a rostit o meditație având cuprinsul colindelor.

În seara de ajun, aceste trei coruri au colindat Prea Sf. Sale la reședință.

În ziua I-a de Crăciun, Prea Sf. Sa a servit sf. Liturghie arhierescă, înconjurat de un impunător sobor de preoți și diaconi.

La priceasnă, Prea Sf. Sa a rostit pastorală. Răspunsurile liturgice le-au dat corul Reuniunii, dirijat de Cpt. Manole.

În ziua II-a de Crăciun, Prea Sf. Sa săvârșind sf. Liturghie la Logoj, protosul soborului a fost I. P. C. Sa Păr. Prof. Arhim. Dr. Laurențiu Busuioc, care a și predicat.

A cântat corul Căminului cultural, dirijat de Dl. Prof. D. Cusma.

Reuniunea rom. de cânt. și muzică din Recița-mont. a aranjat Dum. în 22 Dec. a. c.

orele 5 p. m. în catedrala ort. rom. de acolo un reușit și bogat Concert religios, condus de Dl. Prof. I. Românu, și în cadrul căruia a conferențiat I. P. C. Sa Arhim. Dr. L. Busuioc din Caransebeș.

Furturi de biserici În a doua jumătate a anului 1946 suntem informați despre următoarele furturi și profanări de biserici din eparhia noastră: Valeaboul, pentru a II-a oară (25 Oct.), Jupă de 2 ori, Zăguzeni, Mătrnicul mare (15 Sept.) Mehadia, Mân. de Maici „Sf. Ilie”-Vasiova, și biserica catedrală din Caransebeș (22 Decembrie).

† **Preot Sinesie Bistriean.** În ziua de 23 Dec. 1946, s'a stins liniștit și în tăcere cel mai bătrân și ultimul preot hirotonit de Păr. Episcop restaurator Ioan Popasu, Păr. Sinesie Bistriean. A închis ochii la vârsta de 88 ani în Nădragu, dar a fost așezat spre nădejdea învierii în cimitirul Sf. Ioan din Caransebeș.

Născut în Var-Severin, păstorește dela 1881 1909 în com. Giurgiova-Caraș. Iar dela 1909—1939, când este scos la pensie, în satul natal Var.

A servit Biserica neamului timp de aproape 60 de ani. Colaborator iscusit și neobosit al „Foi Diecezane”, a fost 5 ani așesor consistorial onorific.

La anul 1915, Prea Sf. Episcop Dr. Miron Cristea, primul Patriarh de mai târziu al României, l-a distins cu brâu roșu.

Dumnezeu să-l așeze în corturile dreptilor!

Familia Preot Gh. Sperlea din Nădragu, mulțumește pe această cale tuturor participanților la conducerea spre cele eterne e neuitatului și blândului lor părinte Sinesie Bistriean.

† **Preotul Petru Partenie,** fostul președinte al Asociației Clerului ortodox român din România, a trecut la cele veșnice înainte cu câteva săptămâni după îndelungate suferințe.

Dumnezeu să-l ierte!

† **Gheorghe Breduran,** contabil principala Com. de Avere din Caransebeș a trecut la cele veșnice în 21 Dec. 1946.

Dumnezeu să-l ierte!

Fruntașii Almăjeni, având ca înainte stătători pe Păr. Prot. Lt. Col. în pensie Coriolan Buracu-Prigor și bărbații de seamă ai Prilipețului, au hotărât să comemoreze 50 de ani dela adormirea întru Domnul a nemuritorului General Traian Doda, printr'un parastas oficial în sobor în satul său de naștere Prilipeți, la 12 Ian. a. c.

Totodată s'a alcătuit următorul comitet de inițiativă, compus din bătrâni cunoscători ai Gen. Tr. Doda și tineri frunțași, pentru ridicarea unei troițe în amintirea Gen. Doda, în satul natal: Președinte, Sofronie Sârbu, inv. pens., Vice președinte Eremia Borchescu, preot pens. și Pr. Ipolit Ilcă. Membrii: Lt. Col. I. Cojocariu, avocat N. Andrei și Ioan Bala Imbrea.

Carnetele cu reducere C. F. R. s'au prelungit până la 31 Ianuarie 1947.

Sărbătorile legale în cursul anului 1947. Prin jurnal al Consiliului de Miniștri s'a stabilit că sărbătorile legale pentru serviciile publice, sunt cele ce urmează:

Duminicile.

1 Ianuarie (Anul Nou).

6 Ianuarie (Botezul Domnului).

24 Ianuarie (Ziua Unirii Principatelor).

25 Martie (Buna Vestire).

Sfintele Paști (4 zile).

23 Aprilie (Sf. Gheorghe).

1 Mai (Ziua Muncii)

9 Mai (Ziua Victoriei).

10 Mai (Ziua Independenței și proclamării Regatului).

Înălțarea Domnului (Ziua Eroilor).

23 August.

8 Noembrie (Ziua Majestății Sale Regelui).

24, 25, 26 Decembrie (Crăciunul).

Comunicat. Din prima de activitate de 70 % de pe lunile: Septembrie și Octombrie 1946, a C. noștri preoți s'a reținut: cotizațiile la „fondul de ajutorare reciprocă”, abonament personal la: Altarul Banatului și „Foaia Diecezană”.

Pentru aceste rețineri s'au trimis „Adeverințe oficiale”. Sumele nu se vor încasa din banii bisericilor, fiind rețineri personale ale C. preoți.

La parohiile unde se trimit 2 numere din „Altarul Banatului”, unul este abonamentul bisericii și al doilea al preotului personal.

Din cauza nestabilirii prețurilor ce sunt în continuă urcare, nu suntem în măsură a fixa abonamentele noului an, decât în proximele numere ale foii noastre.

C. Preoți sunt invitați să trimită banii pentru calendarele numai prin Cec postal sau personal. Spese pentru expediție nu se admit.

C. Preoți să nu mai restituie calendarele nevândute încă, până când vor fi cerute de Consiliul eparhial.

PARTEA OFICIALĂ

NOTĂ OFICIALĂ

Nr. 36 Es. 1947

Se invită toți P. Cuc. Preoți și Protopopi ca în termen de 10 zile să înainteze pe adresa Consiliului nostru eparhial *certIFICATELE eliberate* de direcțiunea școlilor primare din localitatea unde își au domiciliul, că propun *învățământul religios la școala primară* pentru a putea să li-se calculeze la noua încadrare coeficientul de funcțiune 2.20. Caransebeș, la 31 Decembrie 1946.

Consiliul eparhial.